

af den bestaaende Ordning, de bestaaende Regler om Valgret og Valgbarhed, blot vil gjøre en Forandring i Henseende til Valgets Foretagelsesmaade, som Erfaringen har viist er i høieste Gra paatrængende" osv. Det forekommer mig, at det ærede Medlem med denne Udtalelse stiller sig ganske paa samme Standpunkt som nærværende Lovforslag. Det ærede Medlem siger deri: Lad det Spørgsmaal komme frem, saa tage vi det op og drøfte det. Naar derfor nu det ærede Medlem vil være med til at ihjelslaa Forslaget ved en Dagsorden, saa forstaar jeg det ikke. Jeg har ganske vist tidligere havt Leilighed til at se, at det ærede Medlems trykte Udtalelser paa langt vigtigere Omraader ikke stemte med hans Udtalelser heri Thinget; men jeg har ikke tidligere set, at det ærede Medlem saa hurtig kom i Modsigelse med sig selv.

Ovesen: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug), at jeg egentlig slet ikke tror, jeg misforstod hans første Udtalelse, og at jeg heller ikke tror, at jeg har havt Uret i mit korte Tilsvær. Jeg forstod meget godt, at det ærede Medlem ikke mente, at der saaledes ganske ligesom vilde komme store Følger af det forelagte Lovforslag, hvis det vedtoges uforandret, men han forudsatte, hvis jeg ikke aldeles har misforstaaet ham, at der vilde følge en Række andre Krav efter, som ikke vilde blive til at modstaa, der som man havde gjort dette første skjæbnevangre Skridt. I denne Henseende er jeg af en fuldstændig modsat Mening. Naar der forelægges mig Noget, som jeg finder ret og billigt i sig selv, saa stemmer jeg derfor, og kommer der bagefter Noget, hvorom de, der komme dermed mene, at det er lige saa billigt, medens jeg er af en anden Mening, saa sætter jeg mig derimod med Hænder og Fødder, og det mener jeg er det rette Standpunkt at indtage overfor den Slags Sager. Jeg tror ikke, at der er saa stor Fare ved at indrømme Kvinden denne Valgret, som hun i Grunden efter Loven 1857 og forskjellige kommunale Love kan have gyldigt Krav paa, og jeg er ikke bange for dermed at ødelægge Kvinderne her til Lands, thi disse bly og bange Kvinder, der ikke holde af at komme i Mandfolksejlskab, kunne

jo blive hjemme ved Valget, de faae ingen Forpligtelse til at møde — og dernæst foregaar der jo ikke ved disse kommunale Valg nogen som helst offentlig Valghandling. Jeg skal derfor fremdeles tillade mig at anbefale Thinget ikke at følge det ærede Medlem fra 1ste Kredts (Bloug) i at vedtage den af ham foreslaaede Dagsorden, men derimod at forkaste den.

Schrøder: Jeg skal slutte mig til det Raad, at man ikke vedtager Dagsordenen. Jeg skal henstille til Thingets Overveielse, om der ikke kan være Grund til netop, naar en Del af de Lande, der staa under samme Statsmyndighed som vi, have faaet kommunal Valgret, at staffe sig Underretning om, hvad Følger det har havt der, og om det navnlig har havt de vidtrækkende Følger, som den første ærede Taler saa stærkt har gjort gjældende, idet han mente, at naar man har gjort det første Skridt, vilde de andre komme efter. Jeg mener ogsaa, at der vil være Grund for et eventuelt Udvalg til at staffe sig Underretning om, hvilke Virkninger den Valgret har havt, som Kvinderne i mange Aar have havt i Sverig i lignende Forhold og ligeledes i Finland, altsaa meget nærliggende Lande, om det er lutter daarlige Følger, og om den navnlig har ført til, at man er kommen ind paa en saadan Glidbane, at man siden ikke kunde standse. Der blev af den første ærede Taler henvist til, at der skulde kun have viist sig en meget ringe Stemning blandt de danske Kvinder for at faae kommunal Valgret, og han henviste i denne Henseende til, at det kun er et lille Antal Underkrifter, som er kommet paa Andragendet om denne Sag. Med Hensyn dertil maa det dog bemærkes, at Andragendet i Fjor kun var fremlagt i Kjøbenhavn, og at det Andragende, som er kommet i Aar, har faaet omtrent 1860 Underkrifter, som kun ere indsamlede i en enkelt Del af Landet. Da det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, at der vist ikke er en saadan særlig radikal Tendents paa det paagjældende Sted, saa kan man vist ogsaa slutte, at, naar saa Mange i denne enkelte Del af Landet tiltræde Andragendet, maa der nok være en Stemning videre omkring, og jeg tvivler ikke om, at hvis Thinget vilde forkaste Dagsordenen og derefter nedsætte et Udvalg, skulde der komme et langt større Antal